

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010188
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3615010188.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. septembra 2017 prejednal odvolanie obžalovaného

K. B.,

nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom G., I. XXX/X, invalidného dôchodcu, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/75/2015 zo dňa 28.11.2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný K. B. u z n á v a v i n n ý m , že dňa 25.10.2014 v čase okolo 00.53 h v J. po ceste č. X/XXX viedol osobné motorové vozidlo zn. E. N., R.: J. červenej farby, v smere jazdy od P. do G. rýchlosťou neprevyšujúcou 50 km/h, pričom svojim konaním porušil povinnosti uložené mu v ustanovení § 4 ods. 1 písm. c/ a § 16 ods. 1, 32 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, a to závažným spôsobom podľa § 137 ods. 2 písm. c/ predmetného zákona, nakoľko sa nevenoval počas jazdy plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a rýchlosť jazdy neprispôsobil svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť na ktorú ma rozhľad, keď nepoužil diaľkové svetlomety, keď si nevšimol na vozovke v jeho jazdnom pruhu sa nachádzajúcu osobu I. M., ktorý ležal na vozovke, resp. bol v polohe zníženej, kedy v kilometri 29 došlo k nárazu prednej časti osobného motorového vozidla do menovaného do oblasti chrbta v driekovo krížovej oblasti chrbta prudko, veľmi veľkou intenzitou a následnému povaleniu tela I. M. pod motorové vozidlo v smere jazdy a pritlačeníu jeho tela spodnou časťou vozidla proti pevnej podložke, kedy dôsledkom dopravnej nehody utrpel I. M. rozsiahle zranenia, a to: rozsiahlu podkožnú kapsu v driekovo krížovej oblasti chrbta, so zakrvácaním svalstva chrbta a zlomenine priečných výbežkov driekovej chrbtice L1 - L4, početným a rozsiahlym kožným odreninám na chrbte, na prednej ploche tela, na dolnej časti hrudníka, v oblasti brucha, na tvári v čelovej oblasti hlavy vľavo, zlomenine nosových kostí a v dôsledku kompresie tela spodnou časťou motorového vozidla o pevnú podložku - vozovku došlo k poraneniu vnútrohrudných orgánov - sériovým zlomeninám rebier obojstranne a pomliaždeniu pľúc k poraneniu vnútrobrušných orgánov - ložiskové pomliaždenie v okruží tenkého čreva a v závesnom aparáte hrubého čreva so zakrvácaním telových dutín hrudnej a brušnej, k zlomeninám v oblasti panvového skeletu, ako je prelomenie krížovobedrového spojenia vpravo, zlomenine kĺbovej jamky bedrovej kosti a zlomenine horného a dolného ramena lonovej kosti vpravo, ktoré zranenia mali charakter vážnej poruchy zdravia, pričom v dôsledku úrazových zmien a rozsiahleho zakrvácania - polytraumy došlo postupne k rozvoju traumaticko-hemoragického šoku a následne k hypoxii cieľových orgánov a tkanív, acidóze a napokon terminálnemu zrúteniu krvného obehu,

v dôsledku čoho I. M. zomrel dňa XX.XX.XXXX o 06.50 h na S. resuscitačnom oddelení L. s poliklinikou n.o. v P.,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil smrť,

čím spáchal

prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a určuje skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený K. zK., a.s., R. XX, XXX XX J., IČO: 35 942 436, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., C. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný K. B. bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/75/2015 zo dňa 28.11.2016 uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. pre skutok, ktorého sa dopustil tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Bol za to odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 18 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení K. X., a.s., R. XX, XXX XX J., IČO: 35 942 436 a G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., C. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že sa nestotožňuje so záverom súdu, že predmetnú dopravnú nehodu zavinil on, a to predovšetkým nesledovaním situácie v cestnej premávke a hlavne neprispôbením rýchlosti jazdy a jej prekročením a nezabezpečením dostatočného rozhľadu. Súd sa zamerl na technickú príčinu nehody v zmysle záverov znalca W.. N. s tým, že na jej vznik mali rozhodujúci vplyv dve okolnosti a to bolo jednak konanie samotného poškodeného a na druhej strane počínanie vodiča, ktorý nedokázal reagovať na chodca z dôvodu, že v čase dopravnej nehody, resp. krátko pred ňou nemal zapnuté diaľkové svetlá. Podľa tohto znalca, iba jazdou s diaľkovými svetlami by bol nehode zabránil. Znalec na hlavnom pojednávaní označil nameraný dosvit stretávacích svetiel za vzdialenosť dohľadovú, tu je však nutné konštatovať rozpor v jeho tvrdení, keďže z technického hľadiska nemožno pojem dosvit stotožniť s rozhľadovou a už vôbec nie s dohľadovou vzdialenosťou. Navyiac, podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. vodič má povinnosť počas jazdy mať rozsvietené stretávacie svetlomety, alebo im na roveň postavené osvetlenie. Použitie stretávacích svetiel obžalovaným bolo teda technicky správne, pretože tento sa pohyboval predpísanou a primeranou rýchlosťou. Ak sa pripustí hodnota rozhľadu 40 m určenú znalcom W.. N., je rýchlosťou primeranou rozhľadu hodnota rýchlosti 16,95 m/s, t.j. 61,03 km/hod., teda použitie diaľkových svetlometov prichádza do úvahy až pri tejto rýchlosti. Okrem toho, k nehode došlo na úseku cesty s verejným osvetlením, kde vodič nebol povinný použiť diaľkové svetlomety. Jedinou príčinou

vzniku nehody zostáva konanie samotného poškodeného, a preto sa obžalovaný domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Súd prvého stupňa v predmetnej trestnej veci vykonal všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a správne ustálil skutkový stav tak, ako tento vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozsudku. Na druhej strane však podľa názoru odvolacieho súdu iná situácia je však vo vzťahu k správnosti použitej právnej kvalifikácie. Je nepochybné, že obžalovaný svojim nedbanlivostným konaním zavinil dopravnú nehodu, pri ktorej jedna osoba utrpela smrť. Odvolací súd sa však nestotožnil so správnosťou použitej právnej kvalifikácie aj podľa ods. 2 prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., teda že obžalovaný inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. S úvahami súdu prvého stupňa vyplývajúcimi z odôvodnenia napadnutého rozsudku ohľadne právnej kvalifikácie sa odvolací súd nemohol stotožniť.

Nie každé porušenie dôležitej povinnosti vodiča zakladá takýto zákonný znak uvedeného prečinu. Tu je potrebné v každom prípade osobitne skúmať, či takéto porušenie povinnosti vodiča možno kvalifikovať za závažnejší spôsob konania v zmysle § 138 písm. h) Tr. zák. Kritériá pre skúmanie pojmu závažnosti sú uvedené pri prečine v § 10 ods. 2 Tr. zák., pričom senát krajského súdu je toho názoru, že hodnotenie pojmu „závažnosť“ sa nevzťahuje len ku kvalifikácii prečinu ako takého, teda či ide o prečin alebo nie, ale aj vo vzťahu k osobitnému kvalifikačnému pojmu - závažnejší spôsob konania, kde pojem závažnosť je vyjadrený priamo v názve tohto osobitného kvalifikačného pojmu. Senát krajského súdu pritom dospel k záveru, že obžalovaný inému síce z nedbanlivosti spôsobil smrť, ale nie závažnejším spôsobom konania. Vychádzal pritom v súlade s § 10 ods. 2 Tr. zák. zo spôsobu vykonania činu a jeho následkov, okolností, za ktorých bol čin spáchaný a z miery zavinenia. Obžalovaný riadil motorové vozidlo v obci rýchlosťou neprevyšujúcou 50 km/h za súčasného používania stretávacích svetiel tak, ako mu to prikazuje zákon č. 8/2009 Z.z., pričom poškodeného prešiel v pozícii, keď tento ležal, resp. nachádzal sa v zníženej polohe v jeho jazdnom pruhu v čase o 00,53 hod. Každý vodič motorového vozidla sa predovšetkým sústreďuje pri riadení motorového vozidla na prekážky, ktoré mu môžu byť spôsobené buď chodcami (tu chodcom krajský súd myslí predovšetkým osoby vzpriamené a kráčajúce popri vozovke), alebo zverou, prípadne nejakými pevnými prekážkami. Na zaregistrovanie takýchto účastníkov cestnej premávky v obci pri dodržaní predpísanej rýchlosti spravidla postačuje použitie stretávacích svetiel a pokiaľ obžalovaný nepoužil vzhľadom k tomu, že k nehode došlo mimo dosah verejného osvetlenia diaľkové svetlá, nemožno toto jeho konanie vyhodnotiť ako porušenie dôležitej povinnosti. Podľa konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu (2 Tz 6/2006), ak vodič reaguje nesprávne na nebezpečnú situáciu, ktorú vyvolal iný účastník cestnej premávky porušením jej pravidiel a v dôsledku toho nezabráni dopravnej nehode, hoci pri správnej reakcii (použitie diaľkových svetiel) bolo možné nehode predísť, možno ho robiť zodpovedným za nehodu iba potiaľ, pokiaľ mu na voľbu nesprávneho riešenia vzniknutej situácie možno pričítať zavinenie. Aj keď nehodu takto spoluzaviní nesprávnou reakciou na vzniknutú situáciu, spravidla nemožno posudzovať jeho konanie ako porušenie dôležitej povinnosti v zmysle § 138 písm. h) Tr. zák. Tieto skutočnosti bral pri svojom rozhodnutí krajský súd do úvahy a na základe vyššie spomenutého dospel k inému právnemu posúdeniu zisteného skutku. Vychádzajúc aj z princípu obmedzenej dôvery, nemožno od obžalovaného ani od žiadneho vodiča žiadať, aby pri riadení motorového vozidla predpokladal na vozovke ležiaceho chodca.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Vzhľadom k tomu, že skutkový stav bol v napadnutom rozsudku správne zistený, rozhodol odvolací súd sám vo veci rozsudkom tak, že obžalovaného uznal vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., pretože inému z nedbanlivosti spôsobil smrť.

Vzhľadom k tomu, že vo výroku o vine došlo k použitiu miernejšej právnej kvalifikácie oproti rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd uložil obžalovanému miernejší trest. Vychádzajúc zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 ods. 1 Tr. zák. a z kritérií pre určovanie druhu trestu a jeho výmery

uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák., dospel k záveru, že v tomto prípade trestnej činnosti v doprave je postačujúce na obžalovaného vplývať miernejším trestom odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorý obžalovanému podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Obžalovaný svojim konaním neprejavil ani neporušil hrubým spôsobom povinnosti vodiča, ani sa nesprával tak, aby toto jeho konanie vyžadovalo vplývať na neho aj trestom zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá, a preto odvolací súd od uloženia tohto trestu pri svojom rozhodovaní upustil. Následne odvolací súd rozhodol o náhrade škody poškodeným v súlade s pôvodným rozhodnutím súdu prvého stupňa a odkázal týchto s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.